

Skrifte-Tale,
 for de svenske Krigsfanger,
 holden den 29de November 1808
 af

S: T: Herr Carl Hjorth Stuvitz,
 Sognepræst ved Korskirken,
 og til Fangerne's Bedste befordret til Trykken
 ved
 Porath.

Herren løser de Sangne. Denne naadefulde Forf-
 ring gives os i Davids Psalme den 146, 7de V., og
 med denne, Brødre! skal Eders Andagtsfølelse her idag i
 Herrens Tempel velsignes i Jesu Navn. Blandt de tallose
 Miskundheder, hvormed Herren benaader, regner Psal-
 misten med Rette denne, som en af de største, at Herren
 løser de Sangne. Ja, det er denne Velgjerning, som
 gjengiver Mennesket deeltagende Følelse for Livets Glæder;
 det er den, som tryller Mod og Kraft i det forsagte
 Hierte, og omskaber Saaren i vort Dje til den Haabets
 Stjerne, som straaler hen over Fremtidens Bane.
 Frihed er Sjelen i vor Tilværelse, det er den Guist af

Subdom, som opgløber vor Daad med Liv og Aand og
 vort Hjerter med Tilfredshed over anvendt Bestraffelse;
 og naar denne giennydes, hvor dens Tab har været
 følt, da smager Mennesket alle Misfandheders Gylde.
 Men jeg nævner denne Misfandhed her, kun som et Billede
 paa den større, hvormed Herren faderlig vil velsigne Eder
 alle idag, naar I deelagtiggjøres i de Velgierninger,
 Jesus beredede os Tjellende, naar Jesus her gæder Eder Pan-
 tet derpaa i sit allerhelligste Legem og Blod. Ja, det er
 med Hensyn til denne Guds Raade, at det fortrinligen
 maa hede: "Herren løser de Sangne"; og hvad tænker
 ere saa svare, som de Lidenskaber, Syndebaner, Verdens
 Daarligheder paalister vore Hjerter? Hvad Gaand for-
 smerter sig saa dybt som de, Behrejdelse og Anger villet
 om hver Tanke, vi henvende til Gud og Evighed? eller,
 er noget Sangenskab, Brodre! saa krænkende, saa haabo-
 løst som det, naar vi maade sig med Apostelen: Det
 Gode, jeg vil, gjør jeg ikke, og det Onde, jeg ikke
 vil, gjør jeg daglig? Men see, Jesus kom at lase
 disse Gaand, at borttørre Angerens Taare af den Bod-
 færdiges Øie, og at lade sine Trøende føle denne Sejers
 Salighed: "Naar Sønnen faaer frigjort Eder, da
 ere I ret frie."

Ja, til denne Frihed indbyder jeg Eder idag, til
 denne Saligheds Følelse skulle I samles her om Alteret
 som Born, samles om en Faders Hjerter, og møttes og
 væges med denne Himmelstrøst: "See alle dine Synder
 ere dig for Jesu Skyld forladne." Kom da bekym-
 rede Hjerter! kom sorgende Brodre! see han staaer usynlig
 klædt af, han, som for vores Skyld var bunden med

Forsmædelsens og Dødens Baand; han staaer nu som
Sejerherre for at løse de Fængne, for at give bellemte
Sjæl Trost, den Ungrende Fred, den Stræbende Kraft
og den Troende Befælgning paa sit Haab: "At Gud ikke
vil handle med os efter vore Synder". Mænd! Brø-
dre! som samles her til denne Andagts Følelse, I have
vidst at stride; Kampen truede med Døden; Krigshykken
gjorde Eder til vore Fænger; men kunne vi end ikke gjæn-
give Eder den Borgerfrihed, vi dog alle tilnæste Eder: o!
see — jeg kan dog idag, i den Herres Jesu Navn, give
Eder en større og saligere — Frihed i Hjertet til at haabe
hærlig og tillidsfuld paa Gud. Rusier nu Eder i denne
Ensømhed I leve til Kamp mod Verden, mod det seje-
lende og let forførte Hjerter! Strider mandig — som I
stred paa Balpladsen — mod Lidenskaber og Syndevaner!
Trænger frem under Korsets Bane med dette Løsen,
denne Bøn i Eders Hjerter: "Gud være mig arme
Synder naadig!" og Herren skal løse de Fængne, skal
friske Eders Hjerter den Guds Fred, som overgaaer al
Forstand. O! jeg begriber det — jeg føler broderlig med
Eder de mange Belymninger og Bemoeds Følelser, som i
denne Stund strømmer ind paa Eders Hjerter. Langt
borte fra Eders Fædreland, fra Fædremaal, fra alt
som er Mennesket saa kjær, staaer her sikkerlig iblandt
Eder maaskee en Sou, en Mand, en Fader, som sav-
nes af Sine med Smerte. O! koster Erindringen af
Fædre, Egtefælle, Børn og Land, koster dette Munds
nogen af Eder en Taare: o! dolger den ikke; men lad
den blodglore Krigerens mandige Hjerter til at forene sig
i Bøn med os, at den Gud, som giver Fred i Sjælen
vil ogsaa giengive os Fred i Landet, at de Fængne kunne

løses! Smager idag ved Jesu Alter dette Haab, og lad
dette Andagsmode slutte i Eders Hjertes, hver Uvillie,
hver bitter og fiendelig Følelse, Krigen opluede! Drikker
af Fredens Bæger, som Jesus, der bød os at elske hveran-
dre broderlig, har spildt til Manden med sit Blod! og
naar vi da, i hans Navn, ligger Eder paa Læberne
Brodet, han brod: o! saa vil Gud, Himmels Gud,
alle Forløstes hulde Fader, nedlægge i bedende Sjel
Trost, Fred og Pant paa evig Salighed. Nu saa i
Herrens Navn vækker jeg Eder Broderhaand; men den
usynlige Haand, som omslæver os, som velsigner, den
skal nu løse de Fængne, naar jeg her i Jesu Navn
tilsiger Eder alle Eders Synders naadige
Forladelse. Amen.